

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Estranger	1'50 id. id.
Un número 10 céntims	

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
SABATERIA-VELLA 2-1.er

ANUNCIOS Y COMUNICATS
Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se'n donará compte en lo Setmanari

Any 2.^{on}

Dissapte 13 de Juliol de 1895

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

Núm. 67

SECCIÓ GENERAL

La mort d' En Frederich Soler.

En Frederich Soler y Hubert ha mort á cinquanta cinch anys. No ha mort vell, com d' un quant temps ensá no hi moren, per desgracia nostra, los catalans que fan honor á Catalunya, y en Soler era un catalá que feya honor á Catalunya en grau eminent.

La seva obra literaria ensemps que popular es incabable y l' seu nom era conegut de tothom, més que d' cap altre escriptor de la nostra terra. A n' aquesta popularitat se deu qu' hagi arrelat y tret florida la llavor del *Teatre Catalá*, per ell principalment sembrada, y que en Soler hagi sigut durant molt de temps com la encarnació viva del mateix.

Lo poble se divertía y se distreya de les miseries de la vida ab sos *singlots*, ab ses *gatades*, ab sos saynetes, plens de bon humor y d' acudits, y plorava á llágrima viva y sentía ab sos drames y ab ses tragedies. No era en Soler un escriptor académich pulit y compassat; era un escriptor popular, incorrecte si s' vol, pero que tenia geni, tenia inspiració, tenia sentiment y sabia atraure's y commoure lo cor del poble.

Aquestes qualitats rassaltan en totes les seves composicions, y perxó lo die qu' en Soler després dels *singlots* y de les *gatades* va voler demostrar, contra lo que molts suposavan, que podia y sabia escriure en serio, va acudir als Jochs Florals, y en poch temps s' hi guanyá l' envejat títol de Mestre en Gay Saber, y va escriure el drama *Les Joyes de la Roser*, que sorprengué á sos admiradors y als qui no ho eren y fón lo preludi de tantes y tantes obres notables, ben diferents de *La Esquella de la Torratxa* y *Lo Castell dels tres dragons*, que ns havían entusiasmats y fet partir de riure quan encara erem estudiant: y concorriem als teatrets de barra y als teatres d' estiu del passeig de Gracia de Barcelona.

Però l' verdader element d' en Soler era l' poble, d' ahont havia surtit enaltintse per sos mérits, y pel poble eran assaborides preferentment totes les seves obres; axí escribís en broma com en serio, axí sien aquelles dramátiques, com líriques, com articlets de costums, espargits en revistes y periódichs, entre 'ls quals *Lo tros de paper* del quin fou un dels fundadors. Y, perque l' seu element era l' poble, escrigué les seves obres en catalá, que s' la llengua que l' poble enten y parla, la que li permet apreciar los més petits detalls y ferse cárrech dels primors y de la intenció de la obra, y l' poble se compenetrá ab l' autor, poble y autor se entengueren y completaren mutuament y d' aquí la gran popularitat d' en Soler y la seva influencia descissiva en la extensió y popularisació del renaxement literari de la nostra llengua, precursor del renaxement polítich de la nacionalitat catalana.

En Soler ha contribuít, donchs, en primer terme á la resurrecció y á la revivalla del esperit catalá y, més encara, á fer donar á Catalunya un gran pas en lo camí de les seves reivindicacions. A n' ell se degué potser aquella orde denigrant y zelosa del poder central prohibint la representació en lo Teatre d' obres exclusivament catalanes, orde que per sa mateixa enormitat havia de produhir un efecte contraproduhent y fer odiós al poder que l' havia dictada, y á n' ell s' ha degut alguns anys després lo que'n podríem dir lo regonexement y consagració oficial del Teatre Catalá, ó sia, la reparació més complerta del agravi avans rebut. Nos referim, com tots los nostres llegidors haurán comprés, al premi donat per la Royal Academia Espanyola de la Llengua, no precisament al drama catalá *Batalla de Reynas*, sinó a la obra tota d' en Soler, dotant á Catalunya d' un teatre regional. De llavors ensá quants egoismes y quantes prevencions injustificades han caygut per terra! quantes males llingües han tingut de callar!

No es solzament ab les seves composicions y ab la

seva popularitat qu' en Soler ha volgut treballar pera la regeneració de Catalunya; ho ha fet també directa y obertament com á bon patriota en moltes ocasions y principalment, desde la presidència del «Centre Catalá» de Barcelona, durant la quina aquest Centre acordá y publicá son *Programa polítich*.

Si, donchs, la mort d' en Soler ha impresionat fonament á tot Catalunya, y més que á cap altre illoch d' ella á sa ciutat nadiua, pera nosaltres los regionalistes es y deu esser doblement sentida, pörque ab ella á més d' haver perdut Catalunya á un fill benemerit que l' honrava ab sa inteligencia y ab ses obres, ha perdut també un fill amantíssim que s' dalia pera que sa patria pogués alcançar un pervindre millor.

L' enterro del fundador y puntal del modern Teatre Catalá ha sigut, com corresponia, una espontánea y general manifestació de dol, prenenthi part desde les primeres autoritats y desde les societats més encopetades, fins al humil obrer y á aquelles societats corals creades pel geni d' en Clavé y alletades per l' amor del poble.

¡Soler! ¡Clavé! Plegats jauhen avuy l' un al costat del altre en una mateixa tomba, com una fón la missió que, per diferents vies, l' un y l' altre acompliren en vida: extendre y popularisar la renaxensa de la patria catalana.

Deu, que en sa infinita providencia governa 'ls destins dels pobles, no vol que Catalunya mori; y arribat lo temps en que les velles y ensopides nacionalitats se rejoyenexen y dexonden y aspiren altre vegada á viure plena vida de llibertat, ha suscitat entre nosaltres los Jochs Florals y dos genis, En Clavé y En Soler, pedres fonamentals del edifici de nostre renaxement y d' aquesta explosió d' amor á Catalunya, consol de l' ánima en los nostres tristos temps d' egoismes y d' odís desenfrenats y esperança dolça de dies millors quines vesllams en l' horitzó s' oviran.

Pels Jochs Florals Catalunya ha arribat ab En Verdguer á les cimes mes altes de la poesia épica; per en Clavé posseheix una música frescal que respira arréu l' ayre de la terra, y per en Soler ha anyadit á son patrimoni lo modern *Teatre Catalá*.

Quan l' hora ne sia, Deu suscitará també á aquell ó á aquells qu' hagin de retornar á Catalunya la seva antiga llibertat.

A l' entretant, treballém tots pera férmosen dignes y honorém y venerém la memoria dels qu' han sigut los predestinats pera facilitarnos lo camí de les nostres reivindicacions.

J. B. y S.

Joan Figueras y Vila.

INSIGNE ESCULTOR.

(Acabament)

Retornat á Espanya, s' establí á Madrid ahont era més conegut y per lo mateix més acreditat. Se li encarregaren diferents treballs d' importancia relativa, pero suficientes tots, pera manifestars ab totes les gales de son geni indiscutible. Entre aquestes obres deuen consignars quant menys, los retratos del Marques de Miraflores; lo del inoludible autor dramátich D. Abelart Lopez d' Ayala, y lo del il-lustre y malhaguanyat poeta Bequer; les estatuas de Guttemberg pera lo café d' aquest títol que s' establí en la predita vila, de *La Esposa* que figurá en una de las mentades exposicions y la d' un *Gladiador* y, finalmente, los anpits y baranes de les cases-palaus del Marques d'Alcañices y del Duch de Sexto, los d' aquest últim casal comensats ab unió del reputat artista D. Joseph Bellver y continuats fins á la seva terminació per ell sol, després d' haverli arrebbassat la mort á tant intelligent company.

En 1868 feu oposicions á una cátedra de dibuix vacant en l' Escola provincial de Bellas Arts de Sevilla, pero apesar d' haver obtingut segons lo Jurat lo primer lloch en la terna, no li fou concedida la plaça. En

1871 fou en cambi colcat en la de dibuix del antich y ropatges de la madrilenya. En 1873 fou proposat per la ja citada Academia de Sant Ferran al Govern, pera una pensió de mérit en la secció de Escultura en l' Academia Espanyola, creada á les hores per lo qui desempenyava la presidència del poder executiu de la república, D. Emili Castelar. Li fou otorgada y en l' any següent marxá altre colp á Roma á hont s' havia establert aquell institut.

Allí treballá lo monument que, dedicat al immortal dramaturch D. Pere Calderón de la Barca, devía posar lo segell á la seva reputació d' artista capdalt. Es un dels més hermosos monuments ab que s' engalana la royal vila del *ós y del arbós*, tant per son conjunt com per sos detalls. Magníficament concebuda la grandiosa estatua del gran poeta que l' corona, no son menys notables los quatre baxos relleus en los quals s' hi figuran una de les escenes més culminants de les obres *La vida es sueño*, *El Alcalde de Zalamea*, *El escondido* y *la tapada* y *La danza general*.

Figurá tant importantíssima obra, en l' exposició artística qu' en 1877 fou celebrada á Roma, essentne objecte de generals elogis per quants inteligents visitaren aquell important concurs internacional. La premsa d' Italia feu cor á aquelles alabances prodigades á Figueras, y la de Madrid, posteriorment, les sancioná mostrantse igualment entusiasmata. Cedida per lo Ministeri d' Estat al Ajuntament, aquella vila l' ostenta en la plaça de Santa Agna, essentne un altre de tants monuments públichs que n' ofereix als visitans deguts á artistes filis de Catalunya, com son lo grupo de *Daiz y Velarde* del ja citat Antoni Solá; l' estatua de Cervantes, del mateix; lo grupo de la reina *Isabel la Católica*, d' en Manel Oms; l' estatua del *Marqués de Pontejos*, d' en Medard Sanmartí; la de *Colón*, d' en Geroni Sunyol; l' equestre del *Duch de la Victortoria*, d' en Pau Gibert y alguna altre que no recordém.

La repetida royal Academia de San Ferrán recomaná al fill de Gerona al Govern y aquest li recompensá son notabilíssim treball otorgantli lo títol de Comendador de la royal Ordre de Carles III.

La seva patria nadiua, ostenta també una hermosíssima escultura penyora dels mérits capdalts d' en Joan Figueras y Vila, verdadera gloria de l' escultura moderna á Espanya; aquella estatua d' una matrona, representació de l' immortal ciutat, coronantne la tomba d' aquell inoludible capdalt en Marian Alvarez, que tant contribuít á que Gerona lográs un nom inborrable en les planes de l' Historia, per sa heroyca defensa contra les hosts napoleóniques, d' aquella nissaga qu' altres voltes ja havia avergonyit al peu de ses muralles, sempre inexpugnables.

Un autor de l' antiguetat dexá dit qu' aquells que eren més estimats dels Deus, morien joves. Nostre artista, fou un d' aquells varons predestinats á divulgar entre los homens per medi del Art, lo sentiment d' aquella Bellesa qu' essencialment sols resideix en lo cel. Per açó, una volta complerta sa missió en la terra després d' una carrera tant rápida com aprofitada y que les vicissituds de la vida feren més gloriosa, fou cridat, quan s' esperançavan d' ell molts y molts fruyts manifestació de son geni potent, á la patria de l' immortalitat. Efectivament, dexá d' existir als 28 de Deseembre del any 1871, als 52 anys, en aquella capital que n' havia sigut l' escenari de sos triomfs.

Nosaltres al esdevenirs l' aniversari de son naxement, nos havém recordat que teníam que cumplir desde temps, un deute ab lo distingidíssim escriptor qu' ab tant eutussiasme verdaderament patriótich dirigí *Lo Geronés* y no era decorós demorar lo satisfello; que l' devíam també á la memoria de tant notable artista é i. signe geroní, á qui tinguerem la satisfacció de conixer l' última vegada que visitá nostre ciutat comtal. Be voldríam haver saldat aquestos comptes d' una manera complerta, pero qui fá lo que pot no queda obligat á més, diu un adagi, y no hi ha més que pendre la bona voluntat, qu' es tant abundo-

sa com faltada de mèrits, en qui no troba altre major goig, que 'l d'aprofitar totes quantes ocasions se li ofereixen, pera retraure alguna de les glories d'aquesta terra, que 'n es nostre verdadera patria, ja que 'n es la que nos ha creat Deu y en vá pretindran destruir los homens.

RAMON N. COMAS.

CRÓNICA

EXTRANGER

A Inglaterra hi ha hagut cambi de ministeri, pujant al poder los conservadors. Desde 'l moment que en Gladstone féu present sa discrepancia ab lo quefe del partit lliberal, ja 's vegé qu'aquest no podia durar gayre, havent contribuít á ferlo caure la seva política exterior. Lo cavall de batalla de les próximes eleccions en aquell país serà la qüestió de les atribucions de la Cambra dels Lords. Invitat á donar sa opinió M. Gladstone, no obstant haverse retirat de la política, aconsella lo següent: sostenir, per demunt de tots los altres projectes, á la Cambra dels Comuns, com á portantveu de la rahó, aumentar la forsa de 'l Imperi y admetre les justes y constitucionals reevindicacions d'Irlanda.

A Rússia s'acaba de descobrir un complot contra la vida del Czar, havent sigut presos la majoria dels confabulats. Aquesta nació ha adquirit sobre Xina una influencia preponderant ab motiu de 'l empréstít rus-xino de 80 milions de duros pera pagar al Japó la indemnissació de guerra, influencia qu'apoya Fransa y miran ab rezel Inglaterra y altres potencies d'Europa.

Per lo qu'afecta á les demés nacions, poca cosa de trascendencia hi ha per apuntar: Fransa continua avansant en la illa de Madagascar, s'ha convingut ab lo Brasil pera arreglar les seves diferencies per arbitratge, y ha votat disposicions pera restablir ab Suïssa bona armonia comercial; á Bulgaria han cambiat de ministeri; al Perú ha sigut nomenat president de la república lo general Pierola y se tem que 's promoguin dificultats per les reclamacions que s'han rebut de Bolivia.

Les esquadres reunides á Kiel, s'han separat visitant de retorn á ses nacions respectives á altres ports marítims; axis la esquadra italiana se troba á Inglaterra y la espanyola se dirigeix á Cherbourg. L'Alemanya, per no perdre 'l temps, se reuneix á Tanger pera apoyar les reclamacions que fa al Marrocc Guillem II, anunciantse que de no esser ateses immediatament, ocupará Rabat, Casa-blanca ó algun altre lloch de la costa marroquina.

ESPANYA

Densá que les Corts son tancades lo Govern s'ocupa ab preferent atenció de colocar als seus amichs, comensant per los càrrechs més importants y produhint com sempre entre 'ls de la colla queixes y disgustos. Pero dexemnos d'aquestes miseries que al pahis gens 'l interessan ó que millor dit lo perjudican y fixemnos en lo que li pot convenir.

La benevolencia dels Estats Units pera Espanya per lo qu'afecta á Cuba sembla l'haurém de pagar cara. Interinament han ressucitat 'l assumpto Mora, y tot fa creure que 's resoldrá pagant lo milió y mitg de duros ó més que 'ns demanan. Si axis encara fessin bona lletra menós mal, pero es lo cas que son embaxador á Paris, lo Sr. Eustis, va tenir la debilitat de dir privadament á un periodista lo que realment sentian per la insurrecció y aquest ho ha esbomat. Lo periodista serà desautorizat, les paraules retirades, pero 'ls sentiments y 'ls propósitos de la República Nort-Americana continuaran envers nosaltres los matexos.

A Cuba següen les coses sense variació, ab alguna ventatge pera les nostres armes y la mort del gefe insurrecte Amador Guerra. Passades les plujes lo Ministre de la Guerra se proposa enviarhi 15.000 homes més.

Lo de les relacions comercials ab les Antilles ha quedat en la Comissió á gust del Govern per 11 vots contra 8 de catalans y navarros. L'esperit dominant es que 'ls productes espanyols sian tractats á Cuba com si fossin estrangers. Si per axó'ns han de servir les colonies, sería millor que no pensassem may tenirne cap.

Per acabar, una bona notícia pera 'ls parés de familia que tenen fills qu'estudian. Lo Sr. Bosch y Fustigueras dexará sense efecte lo célebre plan d'estudis del Sr. Groizard, simplificantlo y fentlo més práctic, avans de comensarse lo curs vinent.

Dexém per un altre setmana parlar de les complicacions qu'han surtit en 'l assumpto del testament fals y que no son gens edificants.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—(Sessió ordinaria del die 8 de Juliol)—Presidida per l'Arcaide y ab assistencia de dinou regidors, fou llegida, aprobada y firmada la acta de la sessió antecendent.

Se procedí á segona votació pera 'l nomenament de quatre tinentes d'arcaide y dos síndichs, quedant elegits definitivament, per haver tingut tots ells majoria absoluta, tinentes d'arcaide, pel seu ordre, los Srs. Bajandas, Valles, Pol y Carreras, y síndichs, los Srs. Salvat y Massaguer.

Se presentá una proposició demanant que l'Ajuntament se dividís en tres comissions permanents denominades de Governació, de Foment y de Hisenda, compostes les dos primeres de set re-

gidors y la última de sis, esperificantse los assumptos de que cada comissió deurá ocupar-se, y després d'una llaugera discussió fou aprobada per majoria.

Feta la votació dels regidors qu'han de formar cada una de dites comissions, doná 'l resultat següent. Comissió de Governació; Srs. Bajandas, Massaguer, Gumbau, Gimbernat, Garriga, Llapart y Prat; Comissió de Foment; Srs. Pol, Salvat, Canet, Auguet, Salvat, Ordeig y Pla; Comissió d'Hisenda; Srs. Vallés, Carreras, Cat, Botet, Boixa y Estech.

Foren nomenats pera formar part de la Junta repartidora de la riquesa territorial los Srs. Garriga y Canet, pera representar al Ajuntament en la Junta local d'Instrucció pública 'l Sr. Pla y s'autorizó al Sr. Arcaide pera fer la proposta en terna de tres parés de familia pera formar part de la última de les citades juntes.

Se llegiren los noms dels arcaldes de barri nomenats pel bieni de 1895 á 1897.

A proposta del Arcaide s'acordá emblanquinar l'Escorxadore com s'acostuma ferho tots los anys en aquest temps y s'aprobá la compra que s'ha fet d'auserda pera les cavalleries que posseheix l'Ajuntament.

L'Arcaide feu present que se li havia dit que 's donava una quantitat á la música militar los dies que tocava á la Devesa, destinant á son pago lo produhit del lloguer de cadires; pero que com no hi ha acort de l'Ajuntament, ni li semblava bé que dit produhit no entrés á la caixa de la Corporació, semetia l'assumpto á la resolució de l'Ajuntament. Aquest acordá continuar donant per ara la quantitat que s'hagi acostumat, ingressant en caixa lo produhit de les cadires.

També demaná l'Arcaide que s'legalisés lo més aviat possible la situació del personal y que s'acordés si devia pagar als qu'han trevallat per compte de l'Ajuntament, axi com també la mensualitat de juny als empleats. S'acordá que les Comissions estudiessin immediatament l'assumpto pera proposar resolució en la primera sessió ordinaria que s'celebri, autorisant á l'Arcaide pera anar pagant fins á dit die, axi com també pera pagar als empleats lo mes de Juny que se 'ls deu, ab càrrech al pressuposit passat.

Y, per últim, lo Sr. Pol demaná y li foren concedits dos mesos de llicencia pera ausentarse de Gerona.

Han sigut nomenats arcaldes de barri de Gerona los Srs. següents: *Districte primer*; Barri primer, D. Pere Aliu y Agustí; Barri segon, D. Francisco Vinsá; Barri tercer, D. Joan Oliveras Quintana; Barri quart, D. Francisco Grau, y Barri quint, D. Joaquim Plá; *Districte segon*; Barri primer, D. Joan Grivé, y Barri segon, D. Pere Bonet y Nadal; *Districte tercer*; Barri primer, D. Joseph Norat; Barri segon, D. Tomas Carreras, y Barri tercer, D. Francisco Puig y Auguet; y *Districte quart*; Barri primer, D. Miquel Ros y Valentí; Barri segon, D. Joseph Catá; Barri tercer, D. Josep Portas, y Barri quart, D. Antoni Marfil.

—La «Associació popular regionalista de Barcelona» ha traslladat son domicili al carrer d'Escudellers Blancs núm. 8, pis 1.º, d'aquella ciutat.

—Hem sentit á dir, sense que certifiquém la notícia, que 'l Sr. Sol y Ortega, diputat qu'era per Barcelona y que s'ocupá en defensar en lo Congrès á la Arrendataria de les cédules personals de la provincia de Gerona, es la advocat de que 's serveix la meritada Arrendataria en aquella ciutat.

—Ha sortit pera Madrid acompanyant á sa familia lo Governador Civil de la provincia Sr. Alvarez Guizarro.

—Lo Sr. D. Ramon Bordas, que com autor dramátich catalá y amich intim del Sr. Soler marxá á Barcelona pera concorrer á 'l enterro d'aquest, no 's feu 'l obsequi d'acceptar la representació en tant triste cerimonia del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca».

—Además dels Srs. Delegats que de tornada de l'Assamblea d'Olot han honrat lo «Centre» ab sa presencia, que citárem en lo número anterior, ho han fet posteriorment los Srs. Permanyer, germans, en companyia de ses simpátiques filles, y lo Sr. D. Francisco X. Tobella, Director de *La Pagesia*.

—Lo *Teatro Catalá*, en son darrer número, se dona per satisfet ab les explicacions contingudes en nostre article titolat *RESPONSA*, y, regonexent que 'l «Centre Catalanista de Gerona» está legalment constituít, nos ofereix sa cooperació, qu'agrahim, pel bon éxit del recurs que tenim presentat al Exm. S. Ministre de la Governació.

—Lo divendres passat caygué una forta pedregada en varis llochs de la provincia, entre altres á la Cerdanya y á Canet d'Adri, qu'ha causat als propietaris agrícolos perjudicis de consideració.

—Traduhim de *La Vanguardia*.

«Obra ja en poder de la Academia de San Ferran lo projecte de reforma de la fatxada de la Catedral de Barcelona y d'acabament de les obres del cimbori.

Creyéem convenient donar alguna noticia del meritat projecte.

Aquest comprendos parts, una técnica y de construcció que consistirá en uns archs parabólichs á sobre dels torals, ab 'l objecte de que 'l pes del nou cimbori que sobre dells té de desenrotllarse quedí degudament contrarestat. A n'aquest objecte se desmontará tota la part de cimbori avuy construhida y que queda amagada pel passamá y cornisa y se tornarà á construhir sobre dels archs citats. D'aquest modo, lo naxement del cimbori se destacarà sobre la ratlla de la fatxada y s'axecará magestuosa-ment per demunt d'ella, formant un cos octagonal d'igual diámetro que 'l que hi ha al present, fins á la alsaria de 38 metres, y

d'ell se 'n axecará una agulla calada fins á l'alsaria dels campanars. Aquesta agulla acabarà ab una estátua colossal de Sta. Sofia, que declarará oficial lo simbol de la Creu, com á patrona de la Catedral.

La part merament artística 'del projecte consistirá, á més de la construcció del citat cimbori, en la de unes torres en los ánguls de la fatxada que rematarán ab agulles calades de 40 metres d'alsada sobre 'l nivell de la plassa. Se desmontarán les beranes de la terminació de la fatxada que donan á n'aquesta al present més aviat aspecte de casa particular que no de temple, rebaxant lo mur llis del cos central sobre 'l quin se destaca 'l frontó de la porta principal. Aquest parament que llis produheix mal efecte se decorará ab grans baquetons ab estátues y dos elites, de modo que la riquesa de la portada estiga ab harmonia progressiva y s'equilibri ab la del cimbori. L'arranch de les torres tindrà també un parament decorat».

No tenim altre conexement de l'assumpto que les ratlles tractantse d'un monument de la importancia de la Catedral de Barcelona. Fa poch temps lo Sr. Girona va construhir la nova fatxada y de res serviren les protestes de persones competents pera privarho. Avuy aquesta fatxada ja no sembla bé y 's tracta de modificarla. Demá no semblará bé 'l cimbori y demés qu'avy se vol fer. Per aquest camí, á haverhi diners, convertirem los nostres monuments en *anima vili*, ahont tot aquell que tingua autoritat y facultats pera ferho, voldria dexarhi imprés lo següent de les seves lucubracions artísticas. Y axó no pot anar, ni ho permet lo respecte degut á les obres d'art que 'ns llegaren les passades generacions. Deu vulga que 'ns equivoquem y que la Catedral de Barcelona no sia víctima d'una nova profanació. Fins ara lo que s'hi ha fet de nou, ningú ho pendrá per model.

—El *Correo de Gerona* diu saber autorisadament qu'un Sr. anomenat Nuñez Yaguas ha sigut nomenat pera fer una visita d'inspecció á les oficines d'Hisenda de la nostra provincia. Un compás d'espera més, en nostre concepte, en l'assumpto de les cédules y un nou esforç de l'Arrendataria de aquell impost pera deturar la pedregada que li cau á sobre. Pero, com diu 'l adagi castellá, *nunca segundas partes fueron buenas*, es de creure que l'Arrendatari no traurá d'aquesta inspecció los resultats de la primera, ni causarà noves víctimes de ses concupiscencies, imitich efectes fins avuy coneguts de la inspecció anterior.

Pel moment, l'Arrendataria ha dexat de satisfere en lo termini marcat pel plech de condicions de la subasta lo primer trimestre d'aquest any, que devia pagar al Estat, y la Delegació d'Hisenda, segons nostres noticies, ha instruhit nou expedient sobre aquesta nova infracció de les disposicions vigents que l'Arrendatari s'ha permés sense cap dret.

Ho trasladém pera son conexement als Srs. Sol y Ortega, Torres y Herrero.

—La Junta Directiva de la Associació literaria de Gerona, dat lo precari estat de fondos de la societat, ha acordat que 'ls autors premiats ab accessit en sos Certámens, rebrán un diploma y 'l volum de les composicions premiades y no además un llibre com fins ara venian rebent.

També fa públich que 'l diputat á Corts Sr. Herrero, oferirá un premi al millor trevall sobre 'l següent tema: *Martiriologi de la provincia de Gerona*.

—Lo dimecres al vespre se vegé la Rambla molt concorreguda ab motiu de tocarshi sardanes costejades per la societat *Las Odoliscas*, per ser S. Cristófol, quina imatge se guarda en la casa qu'ocupa dita societat y 's veyá avans en lo frontis de la mateixa.

—Lo dia 30 del passat juny morí á Manresa D. Lluís Espinalt, jove de 23 anys, en lo qui los amants de Catalunya posavan grans esperances. Fôu lo Sr. Espinalt un dels fundadors de la *Lliga Regional* de Manresa y son primer secretari, fundá també y era 'l director del *Setmanari Catalá* d'aquella població, y havia escrit diferents poesies, distingintse principalment per sos articles de propaganda regionalista. ¡Deu lo tinga á la gloria!

—Les companyies dels ferrocarrils del Mitgdie y de Fransa han establert billets d'anada y tornada en 2.º y 3.º classe, á preus mol reduhits, desde les estacions de Madrid, Alcalá de Henares, Guadalajara, Sigüenza, Catalayud, Osma, Aranda, Roa de Duero, Peñafiel y Valladolid, á Tarragona, Vilanova y Geltru, Sitges, Barcelona, Caldetas y Gerona (pera San Feliu de Guixols) punts de la nostra costa més acomodats pera banys de mar. Dits billets, que servirán pera 'ls trens correus, se despaxarán desde 'l dia 15 del present mes fins al 15 de Setembre y valdrán durant 60 dies, poguentse portar 30 kilograms d'equipatge.

—Desde 'l primer d'aquest mes, lo Museu provincial de Gerona está obert pel públich tots los dies de les deu á les dotze del mati y de les quatre á les sis de la tarde.

—J. LLINÁS Y C.ª.—BANQUERS.—*Ciudadans*, 16.—Compran ab benefici cupons d'Exterior, Cubas y altres. Compran á venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interés.

—CAXA D'ESTALVIS DE GERONA.—*Ciudadans*, 16, y *Llebre*, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 3.50 per 100 desde 1 pesseta.—S'admeten los dilluns, dijous y dissabtes de 9 á 1 y 'ls diumenges de 10 á 12.

Pera les devoluciones los matexos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres detalls.

L'UNIÓN AGRÍCOLA, INDUSTRIAL Y COMERCIAL.—*Emission* de 20.000 accions de 125 pessetes una. En les oficines de la casa de banca J. Llinás y Companyia, queda oberta durant les hores de despax que la mateixa té establertes, la subscripció á les espressades *Accions*, y se proporcionan los prospectes y demés noticies que 's necessin.

SECCIÓ LITERÀRIA

LAS TAULETAS DE TORRAT.

No hi ha ningú de vosaltres qu' hagi vist en sa vida festa ni fira catalana sons las sevas corresponents tauletas de torrat, que ja sabreu son aquellas en que s' hi venen ave-llanas, pinyols, cacauhets, paciencies y lo tradicional sabre de pasta, que 's vá perdent, tant com guanya en dominar lo de ferro, y que molts de vosaltres hauréu menjat sens dupte quan érau quitxalla.

Y dich ni fira ni festa, perquè, quant las taules de torrat no poden barrejar-se ab las de joguinas y llibres vells que hi ha en las firas, compareixen solas.

Diganho sino las que en la nit de Sant Joan trovaréu en lo passeig de Gracia.

Las que veuréu al entorn del torin quan hi ha toros.

Las que veuréu per lo camí de la font trobada lo dia que volguéu anarhi.

Y las que veuréu per tot, ab motiu ó sense, porque las tauletas de torrat en lloch faltan.

Per ço es que 'l nostre poble, sabi, sempre que d'instint natural y de picardia 's tracta, diu tauletas de torrat á las noyas que per tot se veuhén y que com las taulas mateixas no hi ha festa ni festeta ahont ellas no compareguin.

Las tauletas de torrat solen ser per lo general dues germanas y una mare, es á dir: una mare y dues filles com vulgarment va dihent tothom qui d' ellas parla.

La mare pot ser vinda d' un empleat, d' un militar y fins d' un menestral honrat que va deixarli al morir alguna cosa que, ben garvellada, com que no se sab de qui son las mulas fins que 'l traginer ha mort y al fondo del sach se troban las engrunas, no arriba á quatre ó cinch pessetas diarias, que havent de comprar monyos y llassos y coloretos y essencias, per ella y las noyas que van molt empolainadas, pateixen lo pelegrí per fer qu' arribin y més de quatre végedas arrencan un suspir á la Senyora Pona que diu que quan en Mariano era viu aixó no succehia.

Com que la senyora Pona travessá la tungada romántica del any-trenta cinch, estava molt enfadada ab la vulgaritat del seu nom y bona ansia se va donar ella de que 'l de les noyas sigüés tant poétich com era 'l seu ramplon y fins de criada.

La primera se va dir Elisa y la segona Adelaida.

Noms de que estavan contentíssimas tant les noyas com la mare si no hagués vingut á espatllar lo de la segona aquella Adelaida que, matantse, vá produhir lo romanso.

Quant la noya vá entrar en conexement d' axó fins vá pensar cambiarsel 'l primer nom pe 'l segon; mes se deya Lucia y 'l assumpto no hauria tingut arreglo si la mare no hagués atinat en que se li podia dir Adela.

Ja las tenim donchs ab dos noms bonichs y qu' ellas n' estan contentas sense saber que de res serveixen, porque lo públich, que tot ho repara, per res las anomena, ja que dihent:—Aquellas que per tot son, tothom sab de qui 's tracta.

¿No es vritat que las havén vistas alguna vegada, la mare al mitj empavessada com una fragata, ellas una á cada banda deixant un rastre de mesch ó de pitxoli y la rambra escombrada en tota sa llargaria per los róssecs del vestit que portan?

¿No havén vist la gent que redera d' ellas vá quedant girada deixant anar exclamacions com:—¡Hola! Las satrille-
ras.

—Tant bona ximple deu ser la mare com las fillas.

—¡Ah! Son aquellas qu' ahir també eren al passeig de Gracia.

¡Hola! Las tauletas de torrat.

¡Quin fástich me fan aquestas senyoras! ¡Per tot se veu-
hen!

Mes, elles comprenen perfectament que d' una manera ó altra té d' escatar la enveja y ségüeixen serenas lo seu camí ben convençudas de que *Ulamant* l' atenció d' aquella manera, pescaran un nuvi rich que las traurá á n' ellas de pena y també á la mare, porque ¡pobra senyora! ha tingut nova, per un corredor, de que 's temia si 's declararia en quiebra una caixa en la que ella hi té gran part de lo que 'l seu marit vá deixari.

Aixís donchs van atalayades y figureuvos quin ha de ser lo tragi d' aquella casa lo dia que ván: al dematí á la Rambla de las flors, al mitj dia á missa á Sant Jaume, després á una passantia de metjes ó advocats, á la tarde al passeig de Gracia y al vespre al Olimpo ó á qualsevol altre teatro de aficionats.

Perque una de las qualitats mes remarcada de las tauletas de torrat es lo pervertit que tenen lo gust, porque ave-sadas á anar cada dia á Teatrets d' últim ordre, lo dia que venhen fer lo Positivo á n' en Valero; diuhén:

—¡Ay! ¡Qué vol que li diga, mamá, á n' aquest paper m' hi agradava molt mes en Forcades quan lo feya al Fe-
nix.

Al surtir d' aquestas funcions sempre hi ha dos sócis, que son los que 's hi portan las tarjetas que las acompanyan á casa y com que tenen dos sócis coneguts á cada teatro d' aficionats, son innumerables los acompanyants ab que los vehins las veuhén compareixer cada dia á casa y l' un dia ab oficials, l' altre dia ab corredors y l' altre dia ab botiguers ó cosa per l' estil, arriban tant cofoyas, las noyas fent brasset y la mamá al darrera ab lo més jove, que si no fos la capa de coloret que las empolva qualsevol veuria la grata conmovió de que son presas.

Mes los pretenents si bé fan l' amor á las noyas, no parlan may á la mare y com ellas no 's poden despedir, porque vol-
lent anar per tot, necessitan que 's hi portin tarjetas, lo temps va passant, se van variant los nuvis y may surt una anima piadosa que vulga dir «aquest pamet me agrada» per mes qu' ellas tirin unas indirectas tant directas que 'l nuvi, que diu:—Ja 't conech herbeta que 't dús marduix, no té altres tornas que retirarse ab los honors, quan veu que ja 's fa foch granejat y 's torna batalla formal lo qu' ell havia pres per simulacro.

Qualsevol diria que tenint de atendre á tantas cosas no 's queda temps per res y arriban tart per tot; donchs al contrari:

Per tot van y jo no se com poden lograrho; pero es lo cert que si per ezemple anéu als Jochs Florals ahont los bons llochs pera seure son del primer que 's esculli, ja podeu anarhi tantas horas avans de obrir com volgueu; quant obrin la porta, ja las trovaréu á n' ellas á dintre assentadas en primera fila.

Y en los Jochs Florals, en la recepció del rey, en lo ball de la Numancia, en los toretes del general Gasset y quan la reina vá posar la primera pedra de las obras del port, per tot veuréu á las tauletas de torrat plenas de llassos y colorainas que venen á ser los mirallets ab que 's cassadors cassan las guatllassas.

Com que tothom las coneix, si un fotógrafo ó un retratis-ta s' estableix de nou, pensa que la millor manera de pro-bar al públich que retrata perfectament es retratarlas á n' ellas que de tothom son conegudas y efectivamente vá, 's ho demana, ellas accedeixen y al cap de set ó vuyt dias se veuhén los dos retratos en un aparador del carrer de Fernando sent la admiració de tothom qui passa, porque, apart dels altres defectes que pugan tenir: las tauletas de torrat son guapas.

Una de las cosas més originals que produceix la celebra-tat en aquets cassos es que com que 's retratos estan expo-sats al públich y ningú s' está de parlar al devant d' una tela pintada, cada hu diu la seva.

Ellas son fillas d' un bacallaner ó d' un sabater, cosa pera mi tant honrosa com lo ser fill del Duch d' Alba, mes ellas que aixís no ho veuhén y que tot lo mes que havían conce-dit era que el seu papá comerciava ab calsat ó ab bacallá, han caigut en la flaqueza de deixarse exposar retratadas y aquell dia se 's esqueixa la grua.

Com que ja 's diu, vesteix un bastó que 't semblará un baró, ellas anant vestidas com á marquesas per alguns ho semblavan y encara que sempre es de mal'alló de dir «son aquellas mare y fillas que per tot se troban», sempre queda 'l dupte de pensar qui serán y per la gent té un no se qué d' ideal tot lo que va voltat del seu misteri.

Donchs aquest misteri, aquest ascendent, aquesta gloria qu' ellas havían lograt á copia de tants esforços mireu com-la van destruhir cometent la indiscreció de deixarse expo-sar retratadas.

Los cuadros apagareren.

Passava un:

—¡Hola! ¡Quinas noyas tant guapas!

Y 's aturava á mirarlas.

Passava un altre:

—¡Preciosos tipos!

Y quant ja s' havia anat formant lo grupo y quan ja de bona fé y havia en ell catorze ó quinze que jutjant per la elegancia estavan pensant si perteneixerian á l' alta banca ó á la noblesa de Barcelona, passava un carboner xiulant, s' aturava á mirarlas ab lo cabás al cap y deya:

—¡Vatua! ¡Aquellas bacallaneras del carrer de casa que per tot se troban!

Una galleda d' aiga tirada sobre 's que miravan los qua-dros no 's hauria refredat mes qu' aquella nova, tots s' hi giravan d' esquena somrient, lo carboner segueix lo seu camí xiulant y lo grupo se desfeya, fins que venia á desferne un que tornaba á formarsen un altre indiscret dels que las coneixian quant no eran senyoras.

Aixís sens que fessen cap mal, porque no hi ha cap dup-te que ab totas aquestas circumstancias podian ser tant bon-as en lo fondo com qualsevol altre, anava cayent lo des-credit sobre d' ellas y ¡cosa estranya! Aixís com quan pas-sa pe 'l carrer tal ó qual senyora nos ho dihem á cada d' orella porque ella no puga sentirnos, al pasar ellas tothom deya:—¡Ah! ¡Son aquellas!—Ab tant ó mes despreci que per las que han fet alguna malesa, essent així que, com abans deya, las pobras poden no'havérne comés d' altra que la de presentarse per tot ahont hi ha una festa.

Seguim donchs, ja las havém pres per tipo á las tres indi-cadas y vejam en que va parar la celebritat que las acom-panyava.

Los anys van anar passant.

Vá ser precis trauer de la sala de rebre un quadro de flors brodadas ab seda que la petita havia fet quant anava al col-legi y com que 'l quadro deya:—Elisa Foras lo dedica á su senyor padre á la edad de diez y seis años, y 'l quadro duya la fetxa y se veyá restant que las donzellas s' acosta-va als trenta, se vá creurer que estaria millor en un recó del quarto foch que no allí trasformant á dos noyas que fe-yan goig encara, en dos objectes propis pera una esposició retrospectiva.

La mare ja estava desalentada y encara que tota sa vida havia anat per tot ab gust y per sa plana voluntat dihent ella que ja no tenia humor y que si anava á diversions era per las noyas, comensava á ser veritat lo que fins allavores havia sigut excusa per anar inpunement á divertirse.

Aixís estavan las cosas quant un dia ¡Oh! ¡Fortuna! Ván á un ball de máscaras, trovan á dos joves americans, ballan ab ellas y com que havian arribat de nou á Barcelona y no las coneixian ni 'n sabian res se n' ananoran cegament pro-metent que l' endemá anirian á veurer á la seva mamá per demanarlas.

Ho diuhén á la senyora Pona; ja poden pensar quina ale-gria y quin tráfeh; váren regar la escala, ván fregar los poms de la barana ab blanch d'Espanya y quan vá arribar la hora... Trucan.

—Era el forner.

Tornan trucar al cap de una estona.

—Era la bugadera.

Tornan á trucar.

—L' aigader.

Y aixís trucant l' un després del altre, tothom va anar á n' aquella casa menos los dos nuvis.

Era que s' havian aturat á veurer los quadros exposats al carrer de Fernando y havian sentit lo que 'l carboner vá dirne.

Ja podeu pensar lo trastorn d' ellas.

Ara, tot vestint sants, l' una dona la culpa al altre de no haver pogut casarse y vellas y arraconadas, deixant lloch

perque passin á ser las tauletas de torrat unas outras, ja ningú se 'n recorda ni 'n parla.

† FREDERICH SOLER.

LA CANÇÓ DELS AUCELLS

Un jorn qu' estava prop de la mar,
Blanca gavina me va contar
Que quan brillavan
Las néus primeras
Y 's frets glaçavan
Las flors darreras,
Prop de la platja van reunir-se
Las aus que volan del món al cel,
Per despedirse
Del oronel.

L' oronel deya, deya cantant:
—D' una doncella y un bell galan
Saber voldria
Quina es la historia;
Aixís un dia
Dóçta memoria
Tindré, quan vegi lo cel y l' ona,
Y á l' oreneta la contaré.—
La papallona
Vá dir:—Jo ho sé.

Sas amors dirse los vaig senti'
De nit y á l' ombra de món jardí.
Quasi envejantlos
Jo 's escoltava;
La nit, mirantlos,
S' il-luminava,
Y la parella, d' amor somreja;
Mes no puch dirvos qu' esdevingué.—
La forra deya
Cantant:—Jo ho sé.

Ella á la guerra va haver d' anar;
Ella no feya més que plorar;
Sos plors, ufanas
Rosas marcian,
Y mas germanas
De dol morian,
De trista ausencia molts jorns ja feya;
No sé si novas d' amor rebé.—
Lo colom deya,
Joyós:—Jo ho sé.

D' amor y gloria corréus ne som,
Ohí las novas del blanch colom:
Los dos vivian
De sas imatjes;
Per mi rébian
Dolços missatjes.

De nit, de dia, sempre volava.
¿Per qué ell á rébrem' may més vingué?—
Lo corb xisclava:
—¡Bé prou qu' ho sé!

Sa carn glaçada ni 'l corb la vol;
Sa sanch vessada la seca 'l sol.
Dins la fossana
De morts rublerta,
Dorm en la plana;
¡Ja no desperta!
¡Pobre estimada! Com á ell dormiula
Y 'l veurá en somnis. ¿Qu' esdevingué?—
L' oliva xiula:
—¡Bé prou qu' ho sé!

Perfer que résen per lo finat
Fa temps tres voltas he gemegát.
M' ohí sa mare,
Morí de dol:
La núvia encara
Plorarlo vol.

Al cel trovarlo joyosa espera;
No sé si plora. ¿Qué esdevingué?—
La cadenera
Vá dir:—Jo ho sé.
Sóta d' un salzer d' un monastir
Veig una monja que 's vol morir.
Del cel s' anyora,
Parla d' un mort,
Remembera y plora
La seva sort.
Quan l' he dexada, trista somreja.
¿Tinch de trovarla quan tornaré?—
L' álga deya
—Jo sols ho sé.

Damunt dels núvols, ab ull ardit,
Al sol mirava de fit á fit,
Com colometas
He vits juntadas
Sas animetas
Enamoradas.
Volant, fugiren lluny de ma vista
Volant y sempre pujant al cel.
—¡Historia trista!—
Diu l' oronel.

Altras historias se van contar
Ans que la lluna sortís del mar,
¡Cap d' alegria!
Las aus ploraren:
La nit venia
Quan se 'n anaren;
La nit, que porta negra corona,
L' oronel deya l' últim cantar.
Y, arrán de l' ona,
Passava 'l mar.

† FREDERICH SOLER.

SECCIO D' ANUNCIS

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 13.—S. Anacleto p. mr. y sta. Mirope mr
Diumenge, 14.—S. Bonaventura card, bisbe y dr.
Dilluns, 15.—S. Enrich emp. y s. Camilo de Lelis fr.
Dimars, 16.—N. S. del Carme y lo triomf de la Santa
Creu.
Dimecres, 17.—S. Aleix cf. y sta. Marcelina vg, mr.
Dijous, 18.—S. Frederich y stes. Sinforosa y Marina.
Divendres 19.—S. Vicens de Paul fdr. y sta. Justa.

QUARANTA HORES.

Avuy se trovan en la iglesia del Seminari.
Demá comensarán en la iglesia de Sant Lluch.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del día 6 de Juliol.

Especies.	Mesures.	Pesetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	13'00
Mestay.	»	11'00
Ordi.	»	7'50
Segol.	»	00'00
Civada.	»	7
Besses.	»	11'00
Xill.	»	13'00
Panis.	»	12'50
Blat de moro.	»	12'50
Llobins.	»	8'00
Fabes.	»	11'00
Fabó.	»	12'50
Fassols.	»	25'00
Monjetes.	»	26
Ous.	Dotzena.	1'00

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
Ferrria Vella.—5 Gerona.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Ayguia Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No te ri-
val en lo mon, perquè á més de sos efectes maravellosos, no
taca ni perjudica la pell en lo més mínim.
Aquest assombrós y sorprenent específich, se ven en dita
perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.
També s troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

IMPREMTA Y ENQUADERNACIÓ

MANEL LLACH

FERRERIA VELLA, 5.—GERONA

Impressió de tota mena de treballs tipogràfichs;
sobres, papers comercials, factures, esqueles y tot
lo referent á la Imprempta.
Sobres comercials de color á

5 PESSETES LO MIL.

Ferreria Vella 5.—GERONA

EDICIÓ DE PROPAGANDA DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALÁN, de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada
impresió sobre paper satinat y ab cubierta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Catalán»
de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assam-
blea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y
las bases definitivamente aprobadas para la **Constitució re-
gional catalana**, se ven al preu de DOS PESSETAS en la lli-
breria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Ge-
rona.

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il-luminació per gas y petroli.
Serveys complerts de cuyna. Cereria. Instalacions
de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos
á preus limitadíssims.

MEDICAMENTS ACREDITATS

RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfít GIMBERNAT

Lo mellor dels tónichs reconstituyens coneguts, desper-
ta la gana, cura l' anèmia, clorosis (colors tristos), malalties
medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les
convalecències: **Ampolla 10 rals.**

Vi restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han de-
mostrat qu' era lo «Restaurador» per escelencia, pera com-
batre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels
ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides,
vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la
debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de re-
pugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. **Ampolla 12 rals.**

Vi de nou de kola GIMBERNAT

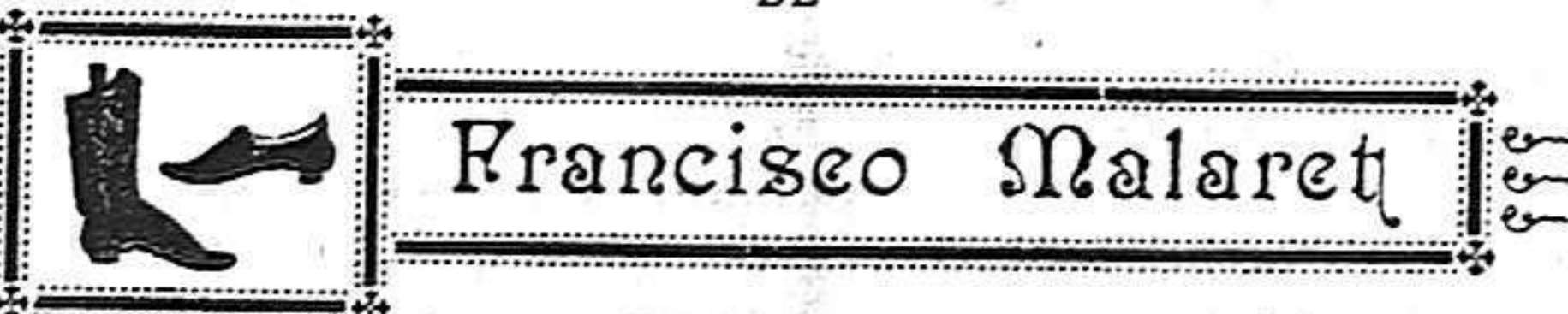
Considerat com aliment poderós d' economia, regulador
del cor, estimulante de les funcions digestives y despertador
de tot organisme empobrit: **Preu 8 rals.**

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor **Conde del Asalto, 14.—BARCELONA**
Al detall en totes les farmacies.

GRAN SABATERIA

DE

Francisco Malaret

2. RAMBLA DE LA LLIBERTAT 2.

devant del carrer d' Abeuradors y sota la perruqueria de n Cot

Calsat pera senyors desde.	6	PESSETES.
id. pera senyores desde.	4	id.
id. pera noys desde.	1'50	id.

Especialitat en lo calsat á la mida y de luxo.
Tot lo calsat, en sa classe, es de primera.

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyia general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezebren 1893	87,949,791'98	ptes.
Actiu en idem.	15,337,928'87	»
Sinistres pagats fins á idem.	32,82,316'69	»
Reserves ó fondos de segur á idem.	4,178,675'62	»

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á
la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada an-
teriorment.

Morto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat;
ó, immediatament d' ocórrer la seva mort, á la persona
designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegu-
rat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' aca-
ba lo pago de les primes.

Aquestos segurs **50** per **100** dels beneficis de
participan en un **50** per **100** de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalícies.

Delegat General á n' aquesta provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y
thés.

NARCÍS GRAU

PERRUQUER

Oferix los seus serveys al públich. Especialitat en pe-
rruques y postissos.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera la próxima
temporada; los prens sumament económichs.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialidad en trajes pera col-legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

CENTRE DE VACUNACIÓ

Progrés (Carrer Nou) 23, Barberia.—GERONA

Se vacuna y revacuna directament de la vaca.
També se ven linfa á 8 rals tubo y á 6 rals als metjes
y pulpa á 10 rals cristall.

Se envian franchs de ports, dirigintse al Director
D. Camilo Fontbernat.

LA PREVISION

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivament á
SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BAR-
CELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guytó

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.

SALT

Molí Fariner

Sistemas AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan
las moltas á preus sumament modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M. VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera l' que s' encarregui expressament.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions
desde 25 céntims á 30 pesetes la pessa.

Cromos, motlures, transparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia.

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2.—1.º

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Gerona.	1	peseta	trimestre
Fora.	1'25	id.	id.
Estranger.	1'50	id.	id.

Un numero sol, 10 céntims